

Publicerad 2013-08-08 07:53 av Yrre

Utstämplad.

Jag låter mig

väntas på

Vet hur du går vid stilla vik och letar längst strandkanten efter ett stycke drived eller kanske en förlupen brädbit och löv väldigt många löv, något att bädda i och bygga med och kanske det där massiva molntaket att giva dig skydd eller lä, jag känner dig ju inte så väl.

Jag har inget klockslag

att anpassa

Hur du snabbkikar från köksfönstrets små ögonöar och vinklar huvudet än hit än dit, niger lite för att sedan ställa dig på tårna, sträcka dig för att se lite mer utöver, lite längre bort allmedan potatisen sjunger i grytan och korven har stelnat i en svart massa av vidbränt fett.

Så blev jag skymtad!

Och alla sa Å Min herreje och hua och skakade så där sorgset på huvudet med hundögonen nedslagna och fingrar som rörde sig vidunderligt fort över skjortärmen och byxbena , ja som flygande kollibrifingrar for de och axlarna sjönk ihop jäms med kragen där storstenen av oförståelse tyngde dem ner.

Väl ljudade klockan

vid mitt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten